

Folketingets Kulturredvalg
Christiansborg
1240 København K

Kulturministeren

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

Tlf : 33 92 33 70
Fax : 33 91 33 88
E-mail : kum@kum.dk
Web : www.kum.dk

17. marts 2016

Folketingets Kulturredvalg har den 8. marts 2016, stillet mig følgende spørgsmål, nr. 3 (Lovforslag nr. L 138), som jeg hermed skal besvare.

Spørgsmål:

Ministeren bedes kommentere henvendelse af 8. marts 2016 fra Andreas Røpke, Frederiksberg, jf. L 138 – bilag 4.

Svar:

Det fremgår af Andreas Røpkes henvendelse til Kulturredvalget, at det ikke er korrekt, at sløjfeanlæg er ældre fællesantenneanlæg, hvor det teknisk kun er muligt kun at levere én og samme pakke til samtlige tilsluttede husstande og derfor ikke muligt at frakoble enkelte husstande, som det fremgår af L 138. Andreas Røpke anfører, at man i sløjfeanlæg kan kryptere tv-signalerne, og at man ved at kryptere alle signaler i sløjfeanlæggene har mulighed for at fjerne adgangen til tv-signaler for husstande også i sløjfeanlæg. Andreas Røpke finder det desuden tvivlsomt, om sløjfeanlæggene vil blive udfaset over de kommende år som anført i lovforslaget. Andreas Røpke opfordrer på denne baggrund til, at lovforslaget også kommer til at finde anvendelse for sløjfeanlæg.

Som det fremgår af de specielle bemærkninger til lovforslaget § 1, nr. 3, er en del ældre fællesantenneanlæg teknisk konstrueret som sløjfeanlæg, hvor det som udgangspunkt ikke er muligt at frakoble enkelte husstande. Det skyldes, at det – modsat de nyere stikledningsanlæg – er én og samme ledning, der fremfører tv til alle boligerne i ejendommen/bebyggelsen (serieforbindelse). Man kan derfor ikke frakoble en husstand, uden at alle andre husstande, der er tilkoblet anlægget, mister deres programforsyning. Det anslås, at omkring 130.000 husstande er tilsluttet fælles programforsyning via sløjfeanlæg.

Det er korrekt, som Andreas Røpke anfører, at det vil være muligt at fjerne adgangen for husstande i ejendomme/bebyggelser med sløjfeanlæg til den fælles programforsyning (hvilket må være en konsekvens af husstandens eventuelle framelding), hvis alle signaler blev udsendt krypteret i anlægget. I så fald ville kun tilmeldte husstande kunne modtage det tv, de har betalt for, via et kort.

Selv om en betydelig del af sløjfeanlæggene i dag er digitale (hvilket er en forudsætning for krypteret udsendelse), er der formentlig fortsat en del analoge anlæg tilbage, hvor der i givet fald ville være behov for opgradering til digital teknologi med de omkostninger, der følger heraf for anlægsejeren. Også i digitale anlæg ses kryptering af programmer primært benyttet ved enkelthusstandes tilvalg af kanaler oven på en grundpakke e.l., idet grundpakken e.l. distribueres ukrypteret. Herved undgår husstande, der alene ønsker en pakke uden tilvalgskanaler, at skulle anskaffe udstyr til dekryptering af signalerne. Hvis man skulle blokere for husstandes adgang til programmer i kraft af kryptering, ville det således forudsætte, at al distribution af programmer i sløjfeanlæg fremover sker krypteret, hvilket dels vil gribe ind i distributørernes forretningsmodeller, dels stille krav til samtlige de husstande, der fortsat måtte ønske programforsyning via anlægget, om anskaffelse af udstyr til dekryptering af signalerne, hvis ikke de allerede har det.

Da det har været ministeriets vurdering, at sløjfeanlæg vil blive udfaset over de kommende år, er det i forslaget forudsat, at forpligtelsen til at sikre fritagelse for en fælles programforsyning først får virkning i takt med, at anlæggene udfases og udskiftes med nye anlæg.

Det vil være relevant i forbindelse med den forudsatte evaluering af de nye regler efter to år bl.a. at se på udviklingen i antallet af sløjfeanlæg og – hvis deres antal ikke er reduceret væsentligt – da at revurdere undtagelsen for sløjfeanlæg.

Bertel Haarder